Poznań, dnia 24 października 1936 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 46

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

706.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GOSTYŃSKIEGO

z dnia 14 października 1936 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru świń w maj. Grodzisko oraz w zagrodzie robotnicy folwarcznej Leśniarek Agnieszki w Grodzisku na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowi zagroda maj. Grodzisko wraz z zagrodami służby folwarcznej. W zagrodach tych obowiązują zarządzenia wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład gromady Grodzisko, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". — Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innem zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne

pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam zagrody folwarku Maciejewo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) J. Wolfarth.

707.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO

z dnia 10 października 1936 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w Sielcu na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prezyd. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowi zagroda Orczyka Franciszka i Wilczyńskiego Władysława. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład gromady miejscowości Sielec, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". — Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innem zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam całą gromadę Sielec.

§ 12.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) St. Smietanko, Wicestarosta Powiat.

708.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 października 1936 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru świń w Pobiedziskach na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prezyd. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowi zagroda Stanisława Ciesielskiego w Pobiedziskach. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody położone w mieście Pobiedziskach, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". — Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innem zaś miejscu okręgu zapowietrzonego

ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam cały obszar gminy miejskiej Pobiedziska.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego

lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Jerzykowski.

709.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO JAROCIŃSKIEGO

z dnia 15 października 1936 r.

w sprawie ceny chleba.

Obwieszczenie moje z dnia 15 kwietnia 1936 r. w sprawie cen maksymalnych na przetwory zbóż chlebowych zmieniam o tyle, że cena 1 kg chleba żytniego nie powinna przekraczać 30 groszy.

Zmiana powyższa obowiązuje z dniem 14-ym października 1936 r.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Pączkiewicz. Wicestarosta.

710.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO CHODZIESKIEGO

z dnia 14 października 1936 r.

dot. taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, ustalam następującą maksymalną taryfę kominiarską dla obwodów kominiarskich w powiecie chodzieskim:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł włącznie kanałów i kominków	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł
XII	Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.		
XIII	Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.		
XIV	Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).		

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Starosta Powiatowy: (—) Siekierzyński.

711.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 3 października 1936 r.

dot. taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) i po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, ustalam na obszar powiatu gnieźnieńskiego następującą taryfę maksymalną za prace kominiarskie:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	Taryfa
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska) . . .	0,14 zł
Ib	Za każde dalsze piętro . . .	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł
IIb	Za każde dalsze piętro . . .	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawniej sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro . . .	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawniej procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. 1)	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro . . .	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawniej procederowym) wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebnych pomocników	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z 1 piecykiem do pieczenia . . .	0,40 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia	0,45 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 mtr bieżącego	0,15 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani w drodze administracyjnej na podstawie postanowień karnych działu VII na wstępie powołanego rozporządzenia.

Powyższa taryfa obowiązuje z dniem 1 października 1936 r.

Z dniem tym traci moc obowiązującą taryfa maksymalna za prace kominiarskie z dnia 1-go grudnia 1933 r. ogłoszona w Nr. 99 Informatora Urzędowego pow. gnieźnieńskiego z dnia 9. XII. 1933 r.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Szczepański, Wicestarosta.

712.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO JAROCIŃSKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

dot. ustalenia taryfy kominiarskiej.

Na zasadzie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, ustalam następującą taryfę kominiarską:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowewym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1-ym października 1936 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą zarządzenie moje z dnia 21 września 1936 r. Nr. A. 36/18/36 o taryfie kominiarskiej, ogłoszone w Informatorze Powiatowym Nr. 39/36.

Starosta Powiatowy: (—) Rożankowski.

713.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KĘPIŃSKIEGO

z dnia 17 września 1936 r.

w przedmiocie ustalenia maksymalnej taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, ustalam dla powiatu kępińskiego następującą taryfę maksymalną za prace kominiarskie.

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina właziowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł
		włącznie kanałów i kominków	
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2.— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 października 1936 r. Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą tutejsze zarządzenie o taryfie kominiarskiej z dnia 29 grudnia 1930 r. (Pozn. Dz. Wojew. z 1931 r. Nr. 3, poz. 50) i z dnia 20 sierpnia 1932 r. Orędownik Powiatowy Nr. 33, poz. 182.

Starosta Powiatowy: (—) Dąbrowiecki.

* * *

Powyższe zarządzenie podaję do publicznej wiadomości z poleceniem dla Zarządów Miejskich i Gminnych obwieszczenia w obwodach miejskich i gminnych w sposób dotychczas przyjęty.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr. pr. Dziedzic, Wicestarosta Pow.

714.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 6 października 1936 r.

dotyczące taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), i po wysłuchaniu Zarządów Gminnych i Miejskich oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, ustalam na obszar powiatu międzychodzkiego następującą taryfę maksymalną kominiarską:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł
		włącznie kanałów i kominków	
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Taryfa niniejsza obowiązuje od 1 października 1936 r.

Kierownik Starostwa Powiatowego:

(—) Czubiński.

715.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

dot. taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), ustalam dla powiatu nowotomyskiego następującą taryfę maksymalną za prace kominiarskie:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	powyżej*) 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł
		włącznie kanałów i kominków	
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania **)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym dawn. procederowym), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

*) Do miejscowości powyżej 5 000 mieszkańców zalicza się miasta Grodzisk i Zbąszyń.

**) Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Taryfa niniejsza obowiązuje od dnia 1 października 1936 r., z którym to dniem traci moc obowiązującą taryfa z dnia 17. XI. 1933 r.

Równocześnie unieważnia się taryfę z dnia 5 września b. r., ogłoszoną w Nr. 40 Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego.

Starosta Powiatowy: (—) Skoczeń.

716.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO OBORNICKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

dotyczące taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53/27, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), ustalam na obszar powiatu obornickiego następującą taryfę maksymalną za jednorazowe prace kominiarskie:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł (włącznie kanałów i kominków)	0,18 zł
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym dawn. procederowym), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźn oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Taryfa niniejsza obowiązuje od dnia 1 października 1936 r.

Starosta Powiatowy: (—) Kozłowski.

717.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO OSTROWSKIEGO

z dnia 16 października 1936 r.

w sprawie obowiązującej maksymalnej taryfy kominiarskiej w mieście Ostrowie.

Na podstawie art. 131 oraz art. 43 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządu Miejskiego m. Ostrowa oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, ustalam na terenie miasta Ostrowa następującą maksymalną taryfę kominiarską:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	Taryfa
1.	Za czyszczenie przewodu kominowego (dawniej rury ruskiej) do I. piętra włącznie	0,06 zł
2.	Za każde dalsze piętro	0,03 zł
3.	Za czyszczenie komina włazowego (dawniej sztygara) parterowego . .	0,15 zł
4.	Za każde dalsze piętro	0,06 zł
5.	Za czyszczenie komina przemysłowego lub ogrzewań centralnych . .	0,30 zł
6.	Za każde dalsze piętro	0,10 zł
7.	Za czyszczenie pieców dla użytku w gospod. dom. z 1 piecykiem do pieczenia	0,25 zł
8.	Za czyszczenie pieców z 2 i więcej piecykami do pieczenia	0,40 zł
9.	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału	0,15 zł
10.	Za czyszczenie pieców kuchennych przemysłowych	1,50 zł
11.	Za czyszczenie przewodów blaszanych i glinianych kanałów od 1 metra bieżącego	0,10 zł
12.	Za badanie kominów w nowopobudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od 1 przew. komin.	0,40 zł
13.	Za wypalanie komina przemysłowego w zakładach przemysłowych bez względu na ilość potrzebną do tego pomocników (za godzinę pracy) . .	3,— zł
14.	Za czyszczenie odnogi kominu lub kanału, gardła lub nagłówka . . .	0,08 zł
15.	Za wypalanie sadzy w przewodach kominowych bez dostawy materjału potrzebnego do wypalania	0,75 zł

16. Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godziną 7-mą (rano) lub po godzinie 17-tej (po południu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.
17. Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.
18. Zapłata obejmuje od 1 maja do 30 września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).
19. Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.
20. Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc z dołu.

Uwaga: Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, hotele, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie, oraz zakłady posiadające większe paleniska.

Taryfa niniejsza obowiązuje z dniem 16. X. 1936 r., w którym to dniu traci moc dotychczas obowiązująca taryfa z dnia 9. XII. 1932 r.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Ekkert.

718.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO OSTROWSKIEGO

z dnia 16 października 1936 r.

w sprawie obowiązującej maksymalnej taryfy kominiarskiej w mieście Odolanowie, Raszkowie, Mikstacie i innych miejscowościach powiatu.

Na podstawie art. 131 oraz art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, ustalam następującą maksymalną taryfę kominiarską dla miejscowości wyżej wymienionych:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	Taryfa
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska) . . .	0,14 zł
Ib	Za każde dalsze piętro . . .	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł
IIb	Za każde dalsze piętro . . .	0,04 zł

IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawniej sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł
IIIb	Za każde dalsze piętro . . .	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawniej procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. 1)	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro . . .	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawniej procederowym), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebnych pomocników	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z 1 piecykiem do pieczenia . . .	0,40 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia	0,45 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 mtr bieżącego	0,15 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego	0,50 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 16 października 1936 r., w którym to dniu traci moc dotychczas obowiązująca taryfa z dnia 9 grudnia 1932 r.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Ekkert.

719.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 10 października 1936 r.

o taryfie opłat za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) łącznie z art. 131 i 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Izb Przemysłowo-Handlowej i Rzemieślniczej w Poznaniu oraz wszystkich Zarządów Gminnych i Miejskich w powiecie poznańskim, uchylam niniejszem zarządzenie moje z dnia 28 września 1931 r. L. dz. 10460/31-VII b. o taryfie opłat za prace kominiarskie, ogłoszone w Orędowniku Powiatowym powiatu poznańskiego z dnia 10 października 1931 r. Nr. 30 i ustanawiam dla powiatu poznańskiego następującą miesięczną maksymalną taryfę za prace kominiarskie:

§ 1.

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kana-		

	łów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł
		włącznie kanałów i kominków	
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (daw. procederowym), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

Uwaga: I. Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

Uwaga: II: Zapłata obejmuje od 1 maja do 30 września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

Uwaga: III. Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: IV. Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

Uwaga: V. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

§ 2.

Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

§ 3.

Kto naruszy przepisy niniejszego rozporządzenia będzie karany na podstawie i zgodnie z działem VII (Postanowienia karne) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Ustalona niniejszem zarządzeniem taryfa obowiązuje od dnia 1 października 1936 roku.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Jerzykowski.

720.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 21 września 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, ustalam na obszar powiatu żnińskiego następującą taryfę maksymalną za prace kominiarskie:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	We wszystkich miejscowościach wyłącznie miasta Żnina	W mieście Żninie
Ia	Za czyszczenie wąskiej rury ruskiej w budynku parterowym	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł

Ia	Za czyszczenie rozszerzonej rury ruskiej w budynku parterowym . .	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł
	włącznie kanałów i kominków		
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowego) wzgl. centr. ogrzewania . .	0.50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0.05 zł
V	Za wypalanie sadzy w kominie albo rurze ruskiej	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowym), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego . .	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia wszystkie nawet przejściowo używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

U w a g a : Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 października 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 9 listopada 1933 r. Nr. A. 36/14/33 w sprawie ustalenia taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Starosta Powiatowy: (—) I. Wuyek.

721.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W BYDGOSZCZY

z dnia 1 października 1936 r.

o ustaleniu taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prez. Rzpl. z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) o prawie przemysłowem, po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej, ustala się na terenie miasta Bydgoszczy dla kominiarzy za czyszczenie przewodów kominowych następującą taryfę maksymalną:

§ 1.

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	Taryfa
1.	Za czyszczenie przewodu kominowego (dawniej rury ruskiej) do I. piętra włącznie	0,06 zł
2.	Za każde dalsze piętro	0,03 zł
3.	Za czyszczenie komina włazowego (dawniej sztygara) parterowego . .	0,15 zł
4.	Za każde dalsze piętro	0,06 zł
5.	Za czyszczenie komina przemysłowego lub ogrzewań centralnych (Uwaga Nr. I.)	0,30 zł

6.	Za każde dalsze piętro	0,10 zł
7.	Za czyszczenie pieców dla użytku w gospod. dom. z 1 piecykiem do pieczenia	0,25 zł
8.	Za czyszczenie pieców z 2 i więcej piecykami do pieczenia	0,40 zł
9.	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału	0,15 zł
10.	Za czyszczenie pieców kuchennych przemysłowych	1,50 zł
11.	Za czyszczenie przewodów blaszanych i glinianych kanałów od 1 metra bieżącego	0,10 zł
12.	Za badanie kominów w nowopobudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od 1 przew. komin. włącznie z usunięciem gruzów (od 1 komina)	0,40 zł
13.	Za wypalanie komina przemysłowego w zakładach przemysłowych bez względu na ilość potrzebną do tego pomocników (za godzinę pracy) . .	3,— zł
14.	Za czyszczenie odnogi kominu lub kanału, gardła lub nagłówka . . .	0,08 zł
15.	Za wypalanie sadzy w przewodach kominowych bez dostawy materjału potrzebnego do wypalania	0,75 zł

16. Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godziną 7-mą (rano) lub po godzinie 17-tej (po południu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

17. Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy między właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

18. Zapłata obejmuje od 1 maja do 30 września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

19. Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

20. Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc z dołu.

Uwaga I: Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, hotele, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie, oraz zakłady posiadające większe paleniska np. pensjonaty itp.

§ 2.

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani na podstawie postanowień karnych działu VII wyżej podanego rozporządzenia.

§ 3.

Zarządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 1 października 1936 r. Z chwilą tą traci moc obowiązującą taryfa z dnia 11 maja 1933 r., ogłoszona w Orędowniku Urzędowym miasta Bydgoszczy Nr. 11, poz. 90.

Prezydent Miasta: (—) L. Barciszewski.

722.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W GNIEŹNIE

z dnia 20 października 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej za prace kominiarskie, wykonywane w mieście Gnieźnie.

Na zasadzie art. 131 łącznie z art. 42 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu noweli z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej, ustala się dla miasta Gniezna następującą taryfę maksymalną za prace kominiarskie:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	Taryfa
1.	Za czyszczenie przewodu kominowego (dawn. rury ruskiej) do I piętra włącznie	0,06 zł
2.	Za każde dalsze piętro . . .	0,03 zł
3.	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygara) parterowego	0,15 zł
4.	Za każde dalsze piętro . . .	0,06 zł
5.	Za czyszczenie komina przemysłowego lub ogrzewań centralnych (Uwaga Nr. I)	0,30 zł
6.	Za każde dalsze piętro	0,10 zł
7.	Za czyszczenie pieców dla użytku w gospod. dom. z 1 piecykiem do pieczenia	0,25 zł
8.	Za czyszczenie pieców z 2 i więcej piecykami do pieczenia . .	0,40 zł
9.	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału	0,15 zł
10.	Za czyszczenie pieców kuchennych przemysłowych	1,50 zł
11.	Za czyszczenie przewodów blaszanych i glinianych kanałów od 1 metra bieżącego	0,10 zł
12.	Za badanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od 1 przew. kom. włącznie z usunięciem gruzów (od 1 komina) . .	0,40 zł

13. Za wypalanie komina przemysłowego w zakładach przem. bez względu na ilość potrzebną do tego pomocn. (za godz. pracy) 3,— zł
14. Za czyszczenie odnogi komina lub kanału, gardła lub nagłówka 0,08 zł
15. Za wypalanie sadzy w przewodach kominowych bez dostawy materjału potrzebnego do wypalania . . . . 0,75 zł
16. Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed gódz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.
17. Za prace kominiarskie, nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy między właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.
18. Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).
19. Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.
20. Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, hotele, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Powyższa taryfa kominiarska obowiązuje z dniem 1 listopada 1936 r.

Tymcz. Prezydent miasta:
(—) Wrzaliński.

723.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU STOŁ. MIASTA POZNANIA

z dnia 30 września 1936 r.

dot. taryfy opłat maksymalnych za czynności kominiarskie w mieście Poznaniu.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), ustala się po wysłuchaniu opinji Magistratu, działającego również za Radę Miejską (art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego — Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 294), oraz opinji Izby Przemysłowo-Handlowej, następującą taryfę opłat maksymalnych za czynności kominiarskie w mieście Poznaniu:

§ 1.

Opłaty maksymalne za czynności kominiarskie w mieście Poznaniu są następujące:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	Taryfa
1.	Za czyszczenie przewodu kominowego (dawn. rury ruskiej) do I piętra włącznie	0,06 zł
2.	Za każde dalsze piętro . . .	0,03 zł
3.	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygara) parterowego	0,15 zł
4.	Za każde dalsze piętro . . .	0,06 zł
5.	Za czyszczenie komina przemysłowego lub ogrzewań centralnych	0,30 zł
6.	Za każde dalsze piętro	0,10 zł
7.	Za czyszczenie pieców dla użytku w gospod. dom. z 1 piecykiem do pieczenia	0,25 zł
8.	Za czyszczenie pieców z 2 i więcej piecykami do pieczenia . .	0,40 zł
9.	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału	0,15 zł
10.	Za czyszczenie pieców kuchennych przemysłowych	1,50 zł
11.	Za czyszczenie przewodów blaszanych i glinianych kanałów od 1 metra bieżącego	0,10 zł
12.	Za badanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od 1 przew. kom. włącznie z usunięciem gruzów (od 1 komina) . .	0.40 zł
13.	Za wypalanie komina przemysłowego w zakładach przem. bez względu na ilość potrzebną do tego pomocn. (za godz. pracy)	3,— zł
14.	Za czyszczenie odnogi komina lub kanału, gardła lub nagłówka	0,08 zł
15.	Za wypalanie sadzy w przewodach kominowych bez dostawy materjału potrzebnego do wypalania	0,75 zł

Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano), lub po godz. 17-tej

(popołudniu), albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

Za prace kominiarskie, nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy między właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

Zapłata obejmuje od 1 maja do 30 września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia jedynie używane przewody kominowe, za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, hotele, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

§ 2.

Pobieranie wyższych opłat za czynności kominiarskie, od ustalonych w taryfie niniejszej, karane będzie na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7-go czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) w drodze administracyjnej: 1) upomnieniem, 2) grzywną do 1000 złotych, 3) aresztem do 14 dni.

§ 3.

Taryfa niniejsza obowiązuje od dnia 1 października 1936 r.

Zarząd Miejski:

Za Prezydenta Miasta:

(—) Motyliński,

Naczelnik Wydziału.

724.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 6 października 1936 r.

w sprawie doręczenia decyzji.

Na zasadzie art. 24 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. Ust. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem w Międzychodzie — pokój Nr. 4, jest do odebrania nakaz karny z dnia 7 marca 1936 r. Nr. Ka 19/35/36, adresowany na nazwisko Żabiński Feliks, ostatnio zamieszkały w Poznaniu — Wilda, ul. Gen. Umińskiego Nr. 8, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Kierownika Starostwa Powiatowego:

(—) Kluska, Referendarz.

725.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36/28, poz. 341), podaje się do publicznej wiadomości, że w Starostwie Powiatowem Średzkiem, pokój Nr. 2, jest do odebrania nakaz karny Starosty Powiatowego Średzkiego z dnia 30. VII. 1936 r. Nr. K. 446/36/37, adresowany do p. Gruchociaka Józefa, ostatnio zamieszkałego w Lasku, pow. Poznań, ul. Marszałka Piłsudskiego 7.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:

w z. (—) Jaraczewski, Referendarz.

726.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WRZESIŃSKIEGO

z dnia 29 września 1936 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. Ust. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam, że w pokoju Nr. 9 Starostwa Powiatowego we Wrześni jest do odebrania orzeczenie karno-administracyjne z dnia 29. IX. 1936 r. Nr. K. 1/92/36, adresowane do p. Walentego Wilińskiego z Świniec,

pow. Turek, obecnie bez stałego miejsca zamieszkania.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Kowalewski.

727.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WĄGROWIECKIEGO

z dnia 13 października 1936 r.

w sprawie doręczenia wezwania na rozprawę karno-administracyjną.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. o postępowaniu administracyjnem z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam niniejszem p. Czesława Lisiaka, ur. 15. XI. 1906 w Obornikach, ostatnio zamieszkałego w Wągrowcu przy ulicy Kościuszki Nr. 48, a obecnie nieustalonego miejsca pobytu, że w Starostwie Powiatowem w Wągrowcu (pokój Nr. 5) jest złożone dla niego wezwanie na rozprawę karno-administracyjną z dnia 10 października 1936 r. Nr. K-482/36-37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Ed. Zenkteler.

728.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WĄGROWIECKIEGO

z dnia 15 października 1936 r.

w sprawie doręczenia wezwania na rozprawę karno-administracyjną.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. o postępowaniu administracyjnem z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam niniejszem Rocha Wojtera, ostatnio zamieszkałego w wsi Zarzew, gminy Rzgów, powiat Konin, a obecnie niewiadomego zamieszkania, że w biurze Starostwa Powiatowego w Wągrowcu, pokój Nr. 5, jest złożone dla niego wezwanie z dnia 14. X. 1936 r. Nr. K-225/36-37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Ed. Zenkteler.

729.

OBWIESZCZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W GNIEŹNIE

z dnia 10 października 1936 r.

w sprawie parcelacji nieruchomości Pustochowa tom I karta 4.

Małżonkowie Edmund i Wanda Świtalscy, zamieszkali w Pustochowie, powiat Gniezno, zamierzają na terenie gromady Pustochowa, a mianowicie na nieruchomości Pustochowa tom I, karta 4, stanowiącej ich własność, utworzyć 8 nowych parcel budowlanych. Wyżej wymienieni wnieśli podanie do Wydziału Powiatowego w Gnieźnie o udzielenie zezwolenia na parcelację.

Plan parcelacyjny wyłożony jest do wglądu w biurze Wydziału Powiatowego pokój 28 w godzinach służbowych od 8—15.

Stosownie do § 16 i następnych ustawy z dnia 25 sierpnia 1876 r. (Zbiór ustaw prusk. str. 405), podaje się powyższe do publicznej wiadomości z tem, że właścicielom lub użytkownikom przyległych gruntów służy prawo odwołania się w terminie 21 dni od daty ogłoszenia do Wydziału Powiatowego w Gnieźnie.

Odwołanie winno być uzasadnione powodami, dla których przez parcelację — właściciele lub użytkownicy przyległych gruntów byliby poszkodowani, albo na poszkodowanie narażeni.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) F. Kasprzak.

730.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO WYDZIAŁU POWIATOWEGO KĘPIŃSKIEGO

z dnia 12 października 1936 r.

w sprawie zamknięcia odcinka drogi państw. Nr. 15 Podzamcze—Kępno—Słupia p. Bral. (Aleja Marcinkowskiego w Kępnie).

Z powodu remontu mostu drewnianego na rz. Samicy, zamyka się natychmiast drogę wyżej wymienioną na odcinku w mieście Kępnie (Aleja Marcinkowskiego) na przeciąg ca 3 tygodni dla wszelkiego ruchu publicznego.

Objazd odbywać się może b. dogodnie ulicą Marszałka Piłsudskiego.

Zamknięcie drogi oznaczone jest przepisowemi znakami ostrzegawczemi.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Dąbrowiecki, Starosta Powiatowy.

731.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO WYDZIAŁU POWIATOWEGO KĘPIŃSKIEGO

z dnia 16 października 1936 r.

w sprawie zamknięcia drogi powiatowej Nr. 20 Ostrzeszów—Kobylagóra na odcinku ulicy św. Anny w Ostrzeszowie.

Z powodu remontu mostu na strumieniu „Strzegowa", zamyka się od zaraz drogę wyżej wymienioną od odcinka od kościoła św. Anny do cmentarza katolickiego w Ostrzeszowie na przeciąg ca 2 tygodni dla wszelkiego ruchu publicznego.

Objazd odbywać się będzie ulicą Ogrodową.

Zamknięcie drogi oznaczone jest przepisowemi znakami ostrzegawczemi.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Dąbrowiecki, Starosta Powiatowy.

732.

KOMUNIKAT WÓJTA GMINY ŁOBŻENICA, POWIATU WYRZYSKIEGO

z dnia 8 października 1936 r.

w sprawie zniesienia dróg publicznych.

Właściciel majętności Chlebno p. hr. Limburg Stirum, zamieszkały w Chlebnie, powiatu wyrzyskiego, wniósł do tutejszego Zarządu Gminnego podanie o zniesienie dróg publicznych, prowadzących w obrębie parku i przez podwórze dworskie w Chlebnie i uznanie takowych jako prywatne.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. o kompetencji władz (Zbiór ustaw pr. str. 237) podaję powyższe do wiadomości publicznej.

Uzasadnione sprzeciwy wnosić można w ciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim do Zarządu Gminnego w Łobżenicy, powiat wyrzyski, jako władzy policyjno-drogowej, gdzie również można w godzinach urzędowych przeglądać plan sytuacyjny odnośnej drogi.

W razie niewpłynięcia sprzeciwów w oznaczonym terminie wydane zostanie prawomocne orzeczenie w myśl podania.

Wójt Gminy: (—) Bernard Schroedter.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 października 1936 r.

w sprawie pomocy lekarskiej.

Z dniem 1 listopada br. obejmuje obowiązki lekarza w organizacji Państwowej Pomocy Lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych i członków ich rodzin Dr. Piotr Kowalik, zamieszkały w Gołańczy, powiat Wągrówiec.

Za Wojewodę:
(—) J. Zaroski, Naczelnik Wydziału Zdrowia.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 października 1936 r.

w sprawie pomocy lekarskiej.

Z dniem 1 listopada 1936 r. obejmuje obowiązki lekarza w organizacji Państwowej Pomocy Lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych i członków ich rodzin Dr. Abdon Paszkiewicz, zamieszkały w Kcyni, powiatu szubińskiego.

Za Wojewodę:
(—) J. Zaroski, Naczelnik Wydziału Zdrowia.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 20 października 1936 r.

dot. targów wielkich na konie i bydło w Rawiczu.

W dniu 28 października i 16 grudnia 1936 r. odbędą się w Rawiczu tylko targi wielkie na konie i bydło z wyłączeniem targów kramnych.
(—) Dr. Hempowicz, Naczelnik Wydz. Przemysł.

UCHWAŁA RADY POWIATOWEJ POW. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 6 października 1936 r.

w przedmiocie dodatku komunalnego do podatku gruntowego na rok 1937/38.

Rada Powiatowa powiatu gnieźnieńskiego na posiedzeniu dnia 6-go października 1936 r. uchwaliła:

Na podstawie art. 3 i art. 24 ustawy z 11. 8. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Nr. 62/1936, poz. 454) korzystać w roku budżetowym 1937/38 z dozwolonego ustawą z dnia 15. 6. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) najwyższego łącznego obcią-

żenia gruntów dodatkami komunalnemi do podatku gruntowego w wysokości:

na obszarze gmin wiejskich . . . 55%

na obszarze miast niewydziel. . . 25%

na rzecz gnieźnieńskiego powiatowego związku samorządowego.

Przewodniczący:
(—) F. Kasprzak, Starosta Powiatowy.
(—) I. Knast (—) Pawlicki (—) Kapciński
członkowie Rady Powiatowej.

*

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Gniezno, dnia 15 października 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) F. Kasprzak.

UCHWAŁA RADY POWIATOWEJ POW. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 6 października 1936 r.

w przedmiocie dodatku komunalnego do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Rada Powiatowa powiatu gnieźnieńskiego na posiedzeniu dnia 6 października 1936 r. uchwaliła pobrać na rok kalendarzowy 1937 na rzecz gnieźnieńskiego powiatowego związku samorządowego:

Na mocy art. 8 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 62/1936, poz. 454) łącznie z art. 42, pkt. 2 ustawy z 15. 7. 1925 o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. Nr. 46/1936, poz. 339), dodatek komunalny do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych od wszystkich przedsiębiorstw i zajęć w wysokości 30%, pobieranej na rzecz Skarbu Państwa ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Przewodniczący:
(—) F. Kasprzak, Starosta Powiatowy.
(—) I. Knast (—) Pawlicki (—) Kapciński
członkowie Rady Powiatowej.

*

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Gniezno, dnia 15 października 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) F. Kasprzak.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO W OBORNIKACH PÓŁNOC

z dnia 12 października 1936 r.

w sprawie zamknięcia drogi publicznej.

Ze względu na stan mostu, jako też ze względu na bezpieczeństwo ruchu, zamykam aż do odwołania drogę publiczną Garncary—Rożnowo—Młyn dla ruchu kołowego na odcinku od zbiegu tej drogi z drogą wiodącą do Jaracza.

W związku z powyższem kieruję zarazem ruch drogą okrężną od Garncar przez Jaracz i dalej na Rożnowo Młyn.

Pp. Sołtysom polecam powyższe opublikować w gromadach przyjętym zwyczajem.

Zarząd Gminny:
(—) Tomalik, Wójt.
(—) Smogór, Sekretarz gminny.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zagubiono dowód rejestr. samochodu Nr. PZ 43 221, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko L. Baerwald, zamieszkały w Nakle nad Notecią.

Unieważnia się na przeciąg 3 lat tablicę rejestracyjną samochodu osob. marki „Morris", Nr. PZ 40 149, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Nowicki Pinkus, zamieszkały w Suchedniowie, ul. Mickiewicza 34, Ziemia Kielecka.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 6211, wystawione przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Puziak Franciszek, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Babia-Wieś 15.

Zagubiono tablicę rejestracyjną samochodu PZ Nr. 46 205, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko „Irena", Fabryka Szkła, właśc. H. Podkomorski, zamieszkały w Inowrocławiu, ul. Marsz. Piłsudskiego 31 a.

Zagubiono tablicę rejestracyjną samochodu PZ Nr. 41 940, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Bacon-Export, Sp. Akc. w Gnieźnie, Rzeźnia Miejska.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto, na nazwisko Koszycki Maks., zamieszkały w Poznaniu, ul. Grunwaldzka 15.

Zagubiono tablicę rejestracyjną samochodu Nr. PZ 43 226, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Kubiak Stanisław, zamieszkały w Ostrowie Wkp., ul. Król. Jadwigi 10 a.

Skradziono browning „Astra", kal. 6,35, Nr. 225 606. Władysław Szymaniak, Cerekwica, pow. Żnin.

Zagubiono tablicę rejestracyjną samochodu Nr. PZ 40 908, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Dąbrowska Helena, zamieszkała w Bydgoszczy, ul. Mazowiecka 7, m. 7.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez VIII Komisarjat P. P. w Poznaniu, na nazwisko adwokat Fersten Herbert Jerzy, zamieszkały w Poznaniu, ul. Zakręt 8.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski Poznań, na nazwisko Szpotówna Kaźmiera, zamieszkała w Poznaniu, ul. Łazienna 1 a.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto, na nazwisko Matuszewski Stefan, zamieszkały w Poznaniu, ul. Chwaliszewo 27/28.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski Kalisz, na nazwisko Postawski Benjamin, zamieszkały w Poznaniu, ul. Grobla 6.

Zagubiono dowód rejestracyjny samochodu Nr. PZ 10 722, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Wesołowski Józef, zamieszkały w Gnieźnie, ul. Trzemeszańska 48.

Zagubiono dowody tożsamości koni Serja F, Nr. 410 454 i Serja A, Nr. 882 403, wystawione przez Rejonowego Inspektora Koni w Gnieźnie, na nazwisko Kosmala Stanisław, zamieszkały w Sokolnikach pow. Wrześnią.

Unieważnia się na przeciąg 3 lat dowód rejestracyjny samochodu osob. marki „Fiat", Nr. PZ 11 420, Nr. silnika 11095011, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Bogacki Franciszek, zamieszkały w Ostrowie, ul. Koszarowa 1.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Komisarjat P. P. V w Poznaniu, na nazwisko Wojciechowski Franciszek, zamieszkały w Poznaniu, ul. Chwaliszewo 58/59.

Skradziono: 1. książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Ostrów, 2. dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 382 354, na nazwisko Damnik Fryderyk, zamieszkały w Jeziorze przy Szklarce Myślniewskiej, poczta Kobylagóra, pow. Kępno.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz, na nazwisko Noga Jan, zamieszkały w Kocewce, poczta Kcynia, pow. Szubin.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz, na nazwisko Fierfas Maksymiljan, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Pomorska 52, m. 10.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań, na nazwisko Sobański Jakób.

Zagubiono: 1. pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Powiatowe w Wyrzysku dnia 15 lutego 1935 r. za Nr. B 30a/56/35, Nr. pozwolenia A. 117 701; 2. kartę łowiecką, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Wyrzysku dnia 29 listopada 1935 r., za Nr. A. 50a/123/35, Nr. blankietu 204 436, na nazwisko Bigalke Henryk, zamieszkały w Słupówku, poczta Mrocza, pow. Wyrzysk.

Zagubiono dnia 3 września 1936 r. legitymację Virtuti Militari, wystawioną przez Kapitułę Orderu Virtuti Militari, na nazwisko Rojek Konstanty, zamieszkały w Poznaniu, ul. Wierzbięcice 14, m. 5.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Toruń, na nazwisko Olejniczak Marcin, zamieszkały w Inowrocławiu, Błonie Nr. 7, skład kolonjalny.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Szamotuły, na nazwisko Golon Marcin, zamieszkały w Wieleniu nad Notecią.

Zagubiono tablicę rejestracyjną samochodu Nr. PZ 41 234, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Dost Bogusław, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. 3-Maja 10.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Kalisz, na nazwisko Gliczyński Józef, zamieszkały w Wrzącej, pow. Turek, wojew. łódzkie.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja E, Nr. 115 244, wystawiony na nazwisko Krystkowiak Jakób, zamieszkały w Bolesławowie, pow. Gostyń.

Zagubiono legitymację nauczycielską Nr. 302, wystawioną przez Inspektorat Szkolny Poznański, na nazwisko Olszewski Stefan, zamieszkały w Murzynowie Kośc.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez IV Komisarjat P. P. w Poznaniu, na nazwisko Borowicz Lubomir, zamieszkały w Poznaniu, ul. Podgórna 2/3, m. 4.

Zagubiono legitymację urzędniczą Nr. 436, wystawioną przez Uniwersytet Poznański, na nazwisko prof. Dr. Kapuściński Witold, zamieszkały w Poznaniu, ul. Jasna 11.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Komisarjat P. P. IV w Poznaniu, na nazwisko Bartkowiak Franciszek, zamieszkały w Poznaniu, Plac Działowy 5.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań Powiat, na nazwisko Michalski Wacław, rocznik 1907, zamieszkały w Nieborzy, pow. Wolsztyn.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Sieradz, na nazwisko Klimczak Kazimierz, zamieszkały w Grabowie, poczta Gołańcz.

Zagubiono książeczkę tożsamości samochodu osobowego „Fiat", Nr. silnika 125262, Nr. podwozia 225211, wystawioną na nazwisko Hadyniak Feliks, (Kamińska, Bydgoszcz, Chrobrego Nr. 15).

Wywołania publiczne i zapozwy.

1896

Na wniosek Marji Kaczor z Ligoty wzywa się posiadacza książeczki oszczędnościowej, wystawionej przez Komunalną Kasę Oszczędności Powiatu Krotoszyńskiego w Krotoszynie, Nr. 5092, na kwotę 400 złotych, na nazwisko wnioskodawczyni, aby najpóźniej **dnia 10 czerwca 1937 r. godz. 12-ta,** zgłosił swe prawa w tutejszym Sądzie, pokój Nr. 25, w przeciwnym razie książeczka zostanie pozbawiona mocy prawnej. — Krotoszyn, dnia 7 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1897

W sprawie spadkowej po śp. Hermannie Runge, dyrektorze banku z Leszna, ul. Jagiellońska, Sąd Grodzki w Lesznie, na posiedzeniu niejawnem w dniu 5 września 1936 r., postanawia uchylić zarząd spadku zmarłego w dniu 16 stycznia 1934 r. Hermanna Rungego, dyrektora banku, który miał swe ostatnie miejsce zamieszkania w Lesznie. Podp.: (—) Krakowski.

1898

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu gnieźnieńskiego w Gnieźnie, zastąpiona przez adw. Igłowicza w Gnieźnie, wniosła o pozbawienie mocy listu hipotecznego, dotyczącego hipoteki w kwocie 40 000 mk., zapisanej na rzecz Powiatowej Kasy Oszczędności w Witkowie. w księdze gruntowej Witkowo tom VI, wykaz 237, w dziale III pod l. 2. Posiadacza tegoż listu wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym na **dzień 13 maja 1937 r. godz. 10-ta** w Sądzie Grodzkim w Witkowie, pokój Nr. 7, zgłosił swe prawa i przedłożył list ten, gdyż w przeciwnym razie list hipoteczny będzie pozbawiony mocy. — Witkowo, dnia 5 października 1936 r. Sąd Grodzki.

Sprawy konkursowe.

1899

W sprawie upadłościowej firmy S. Herrmann, Sp. Akc. w Nakle, przystępuje się do częściowego II podziału gotówki w masie rozporządzalnej. Gotówka rozporządzalna 8 809,08 zł. Uwzględni się wierzytelności zwykłe 110 117 56 zł. — Nakło, dnia 9 października 1936 r. Zarządca masy upadłościowej: (—) Adw. Celewicz.

Zapisy w rejestrze majątkowym

1900

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 3181, że Walerjan Wojciechowski, piekarz i żona tegoż Franciszka Wojciechowska z domu Kotecka, zamieszkali w Slesinie, umową notarjalną z dnia 11 października 1935 r. ustanowili zupełny rozdział majątkowy, wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 11 stycznia 1936 r. Sąd Grodzki.

1901

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2298 wpisano dziś, że Ignacy Kędzierski, w Sielcu, powiat Inowrocław i jego żona Katarzyna z Andrzejewskich, kontraktem z dnia 24 sierpnia 1936 roku zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków — Inowrocław, dnia 7 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1902

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2299 wpisano dziś, że Leon Kaczmarek w Tupadłach i jego żona Władysława z Zielińskich, kontraktem z dnia 14 września 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Inowrocław, dnia 7 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1903

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2300 wpisano dziś, że Józef Karolewski, rolnik w Lisewie-Kościelnem, powiat Inowrocław i jego żona Helena z Błażejewskich, kontraktem z dnia 8 września 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Inowrocław, dnia 8 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1904

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 1407 wpisano dziś, że Stanisław Hałas, rolnik w Oporówku, powiat Inowrocław i jego żona Wanda z domu Groblewska, kontraktem z dnia 13 października 1933 r. ustanowili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa użytku i zarządu męża majątku żony. — Inowrocław, dnia 8 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1905

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 963 wpisano dzisiaj, że garncarz Stanisław Mądry i żona jego Gertruda z domu Pustkowiak z Zębowa, kontraktem notarjalnym z dnia 27 kwietnia 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Pniewy, dnia 23 lipca 1936 r. Sąd Grodzki

1906

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 964 wpisano dzisiaj, że rolnik Stanisław Wieczorek i żona jego Gabrjela z domu Cyraniak z Pniew, kontraktem notarjalnym z dnia 23 maja 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. Pniewy, dnia 19 sierpnia 1936 r. Sąd Grodzki.

1907

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 965 wpisano dzisiaj, że rolnik Antoni Kandulski i żona jego Gertruda z domu Siemieniak z Podrzewia, kontraktem notarjalnym z dnia 17 czerwca 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Pniewy, dnia 27 sierpnia 1936 r. Sąd Grodzki.

1908

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 966 wpisano dzisiaj, że rolnik Otton August Jockisch i żona jego Joanna Meta z domu Heinrich z Nojewa, kontraktem notarjalnym z dnia 30 lipca 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Pniewy, dnia 27 sierpnia 1936 r. Sąd Grodzki.

1909

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 962 wpisano dzisiaj, że rolnik Czesław Kucharzewski i żona jego Anna z domu Uryzaj z Niewierza, kontraktem notarjalnym z dnia 5 czerwca 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Pniewy, dnia 21 lipca 1936 r. Sąd Grodzki.

1910

W tutejszym rejestrze majątkowym pod poz. 1077 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Dr. Fritz Jerzy Wilhelm, weterynarz z Rogoźna i tegoż żona Małgorzata Charlote z domu Hinz, kontraktem notarjalnym z dnia 25 kwietnia 1936 r. postanowili zupełny rozdział majątkowy w myśl art. 1436 k. c. z wykluczeniem należącego do męża prawa zarządzania i użytkowania nad majątkiem swej żony. — Rogoźno, dnia 9 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1911

W tutejszym rejestrze majątkowym pod poz. 1078 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Machucki Wincenty, rolnik z Rogoźna i tegoż żona Kazimiera z domu Zaranek, kontraktem notarjalnym z dnia 21 lutego 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów k. c., z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 9 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1912

W tutejszym rejestrze majątkowym pod poz. 1079 zapisano dzisiaj, że małżonkowie König Jan Stefan, dentysta w Rogoźnie i tegoż żona Marja Leokadja z domu Smukalska, kontraktem notarjalnym z dnia 1 września 1936 r. postanowili zupełny rozdział majątkowy w myśl § 1436 k. c. z wykluczeniem należącego do męża prawa zarządzania i użytkowania nad majątkiem swej żony. — Rogoźno, dnia 2 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1913

W tutejszym rejestrze majątkowym pod poz. 1080 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Łukaszewski Antoni, rolnik z Skrzetusza i tegoż żona Marja Magdalena z domu Poepka, kontraktem notarjalnym z dnia 18 czerwca 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 10 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1914

W tutejszym rejestrze majątkowym pod poz. 1081 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Zippel Karol, rolnik z Boguniewa i tegoż żona Herta z domu Krause, kontraktem notarjalnym z dnia 9 października 1933 r. zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 10 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1915

W tutejszym rejestrze majątkowym pod poz. 1083 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Gurke Jerzy, rolnik z Radomia i tegoż żona Olga z domu Lauchstädt, kontraktem notarjalnym z dnia 3 stycznia 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów k. c. z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 12 października 1936 r. Sąd Grodzki.

1916

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 1292, że małżonkowie Busse Fryderyk, rolnik i żona jego Frieda z domu Böttcher, zamieszkali w Obudnie, powiatu żnińskiego, aktem notarjalnym z dnia 25 lipca 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Żnin, dnia 30 września 1936 r. Sąd Grodzki.

Rejestr stowarzyszeń

1917

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń Nr. 36 wpisano w łamie 4: Dotychczasowi członkowie ustąpili, a w ich miejsce zostali wybrani do zarządu: 1. Wilhelm Tornow; 2. ks. pastor Marcin Hesekiel; 3. Jan Feilke; 4. Juljusz Reeck; 5. Gustaw Radtke; 6. Ambrosius Latzke — wszyscy z Bydgoszczy. — Bydgoszcz, dnia 22 października 1934 r. Sąd Grodzki.

1918

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń Nr. 72 wpisano w łamie 4: Członkowie dotychczasowego zarządu ustąpili, a w ich miejsce został wybrany zarząd w następującym składzie: 1. Dr. Hans Titze, jako przewodniczący; 2. Maks Reich, jako zastępca przewodniczącego; 3. Marja Born, jako sekretarka; 4. Wilhelm Radke, jako skarbnik; 5. Dr. Maurycy Landwehr, dyrektor liceum; 6. Albert Medzeg; 7. Dr. Zygmunt Staemmler; 8. Juljusz Ross; 9. Ewa Voigt; ad 6. z Fordonu, a wszyscy inni z Bydgoszczy. — Bydgoszcz, dnia 7 listopada 1934 r. Sąd Grodzki.

1919

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń Nr. 131 wpisano w łamie 4: Na mocy walnego zebrania z dnia 11 grudnia 1935 r. zarząd stanowią: 1. Fritz Hopp, przewodniczący; 2. Franz Adler, wiceprzewodniczący; 3. Bruno Holtzendorff, protokolant; 4. Johannes Beckmann, skarbnik. — Bydgoszcz, dnia 17 marca 1934 r. Sąd Grodzki.

Materjał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacyj po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. **Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.**
Adres redakcji i administracji: **Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. Nr. 212 055.**

Drukarnia Państwowa P. A. T. w Poznaniu. 1772. 36.